

Μια κάποια λύσις (μια άλλη ανάγνωση)

του Τηλέμαχου Χυτήρη

Μετά από πολλά χρόνια η πραγματικότητα είναι αμείλικτη. Η πολιτική, έστω και ως τέχνη, δεν μπορεί να την αγνοήσει. Ακόμα και η υπέρβαση που κάποτε γοήτευε σήμερα μοιάζει ουτοπία. Το χρέος, το έλλειμμα, το ισοζύγιο, οι αριθμοί οριοθετούν το πλαίσιο που κινούνται χώρες, κυβερνήσεις, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, κερδοσκόποι και ... οίκοι αξιολόγησης! Το περιβάλλον κοινό, παγκοσμιοποιημένο. Η κρίση βρίσκεται σε εξέλιξη και δεν φαίνεται μέχρι στιγμής τουλάχιστον, να υποχωρεί.

- Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι;

Η Ευρώπη αδυνατεί σε αυτές τις συνθήκες να αντιμετωπίσει το πρόβλημα για εγγενείς λόγους, όπως άλλωστε και όλα τα μεγάλα προβλήματα, αφού το έλλειμμα της πολιτικής ενοποίησης εξακολουθεί να υφίσταται και μάλιστα εσχάτως να μεγιστοποιείται. Προσηλωμένη στο γράμμα και όχι στο πνεύμα της συνθήκης του Μάαστριχτ και της Λισσαβόνας, προσπαθεί να αντέξει στην πίεση των αγορών αλλά μοιάζει αδύναμη να υπερασπιστεί την προοπτική της.

- Γιατί μέσα στην Σύγκλητο μια τέτοια απραξία;

Είναι γεγονός ότι κάθε χώρα μέλος της Ένωσης και ιδιαίτερα της Ευρωζώνης, δεσμεύεται από μία κοινή προοπτική με δικαιώματα και υποχρεώσεις. Η συνοχή και η αλληλεγγύη, αρχές και αξίες διαχρονικές στην Ένωση, δεν αρκούν σήμερα για να "σώσουν" μια χώρα από τη δυσχερή θέση που μπορεί να περιέλθει. Πρέπει να σταθεί στα πόδια της και με δικές της δυνάμεις να κρατηθεί.

- Γιατί ν' αρχίσει μονομιάς αυτή η ανησυχία κ' η σύγχυσις.

Όλοι αισθάνονται την πίεση και την αβεβαιότητα αλλά ο ένοχος δεν είναι μόνο ένας. Τα "στραβά" μάτια ανένηψαν ξαφνικά και είδαν. Δεν είναι μόνο ο αδύναμος κρίκος που θα διαταράξει τη νομισματική σταθερότητα και θα χρεωθεί τη μήνιν των υπολοίπων, των λεγομένων και ισχυρών. Αυτό δε σώνει την κατάσταση. Όλοι μαζί θα επιβιώσουμε. Ο καθένας αναλαμβάνει την ευθύνη του, αναγνωρίζει τα δικά του

λάθη και παραλήψεις και το κόστος που του αναλογεί. Η Ευρώπη είναι ένας κοινός τόπος που μας χωράει όλους.

- (Τα πρόσωπα τι σοβαρά που έγιναν).

Στην Ιστορία έρχεται η στιγμή της κρίσης, της άλλης κρίσης και μαζί της αυτογνωσίας. Παύουν οι ψιμυθιάσεις κι αντιμετωπίζεται η πραγματικότητα ως έχει, με θάρρος και τόλμη. Δεν λογίζονται τα δύσκολα αλλά τα σωστά. Η πράξη θα φέρει την προοπτική. Το σήμερα προσδιορίζει το αύριο και ένα καλύτερο αύριο είναι από μόνο του όραμα.

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0057_stories1379339760.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 16:56
